

Gabriel Janoušek

Gabriel Janoušek se narodil 29. 11. 1940 v Turnově jako druhé dítě svých rodičů. Jeho otec byl během 2. světové války vězněn v koncentračním táboře. Po skončení války v roce 1945 se začal otec s Gabrielem postupně seznamovat a dokonce ho přivedl i ke kanoistice, které se Gabriel později začal věnovat na profesionální úrovni. Po komunistickém převratu v roce 1948 se Gabrielův otec nesmířil s novým režimem a začal znovu s odbojářskými aktivitami.

Na začátku padesátých let byl jeho otec zadržen při pokusu přejít státní hranici a odsouzen k dvanácti letům odnětí svobody, také byl zbaven svéprávnosti. Gabrielova matka byla k trestu přiřazena a odsouzena na 5 let. Pan Janoušek a jeho sestra zůstali sami. Nejprve se jich ujala sousedka v Turnově, ale později byli okolnostmi donuceni odejít do Prahy a bydlet tam u svých příbuzných.

Od přestěhování do Prahy bydleli sourozenci odděleně. Matka strávila ve vězení celých 5 let a otec byl propuštěn při amnestii v roce 1961. Pan Gabriel vystudoval odborné učiliště v Plzni a chtěl nastoupit na vysokou školu, což mu ovšem nebylo jako synovi „velezrádce“ umožněno.

Pan Janoušek nastoupil na večerní jedenáctiletku a zároveň se začal aktivně věnovat kanoistice. V roce 1965 získali společně s Ludmilou Sirotkovou zlatou medaili na mistrovství světa v rakouském Spittalu. Jeho sestra v roce 1968 emigrovala do Švýcarska. Pan Gabriel startoval na, tragickou událostí poznamenané, olympiádě v Mnichově v roce 1972 s Milanem Horinou. Gabriel chtěl vyučovat na Univerzitě Karlově, to mu ovšem komunistický režim neumožnil a umístil ho pouze do výzkumu.

Po roce 1989 bylo Gabrielovi umožněno vyučovat, do důchodu odešel v roce 2011. Dodnes se věnuje sportu, ovšem už jen rekreačně.